

INDEX

oblatos non sumere: *ibid.* n. 64.
 Reo etiam injustè damnato permillum est ire ad locum supplicij, scalam ascendere, & actus similes exercere, *ibid.* n. 66.
 Justè condemnatus potest, data occasione fugiendi, in vinculis manere, ut ultimo supplicio afficiatur, *ibid.* n. 67.
 Aliud est in injustè damnato, nisi ob bonum finem manere velit, *ibid.* n. 68.
 Justè captus, ad mortem damnatus, qui juramento, aut sine eo ad carcerem regredi promisit, tenetur adimplere promissa, *ibid.* n. 69.
 Reus carceratus justè, vel injustè, fugere tuto conscientia potest, *ibid.* n. 71. Etiam post sententiam condemnatoriam, n. 79. Idem est, si ob debita in vinculis fuerit, d. n. 71. Fallit in religioso à Prælo carcerato, sed limitatur, num. 72.
 Reus fugere potest è carcere, etsi ex eo commentariensis detrimentum passurus sit, quod non tenetur resarcire, *ibid.* n. 74.
 Fugiens à carcere, cuius ostium invenit apertum, pro confesso non habetur, *ibid.* n. 75.
 Reus damnatus justè secundum acta, quamvis sit innocens, occidere nequit Justitiæ ministros, ut liberetur. Secus si injustè sit condemnatus, *ibid.* n. 80.
 Qui, promissa sibi impunitate, falsus est delictum, an possit ex tali confessione poenari? *ibid.* n. 108.
 Qui seductus recessit ab Ecclesia, an sit eidem restituendus ut gaudeat immunitate? *ibid.* n. 109.
 Reus damnatus inire debet cum omnibus hæredibus, vel consanguineis defuncti pariter conjunctis, ut à pœna ordinaria liberetur, lib. 1. c. 13. 39.
 Reus debet absolvi, quoties pares sunt utrinque probationes, lib. 1. c. 16. 27. Fallit in causis favorabilibus, pro quibus etiam contra reos pronuntiandum est, n. 28.
 Reus potest ante conclusum in causa, proposito possessorio, suspendere petitorium ab adversario deductum, *ibid.* n. 73.
 Reo habente duplicem forum de jure communi, actor eligit, quem maluerit adire, li. 1. c. 18. 39. Sed si ex privilegio ipse reus eligere potest, in quo conveniatur, *ibid.* n. 40.
 Reus ob enormitatem criminis in ipsius cadavere punitur, lib. 2. c. 187.
 Reus carceratus ob delictum ex quo pœna corporalis venit irroganda sub fideiussoribus relaxandus non est, lib. 2. c. 122. cum aliis.
 Reus ex quacunque causa definitivè absolutus nequit ob idem delictum iterum molestari, lib. 2. c. 10. 6. In dubio absolutus creditur, quia crimen probatum non est, accusari Qui compositione facta cum fisco liberatur, accusari amplius non potest, n. 19. Limitatur, n. 20. Quid si liberetur ex proprio juramento in iudicio præstito, n. 24.
 Reus punitus in uno foro, quando possit in alio iterum plecti, n. 39. Pluribus pœnis corporalibus damnatus omnes subire debet, n. 110. Et quid si ad mortem damnato membrum sit abscindendum, n. 111.
 Reus in Ecclesia delinquens an extrahi possit pro aliis criminibus, pro quibus de jure immunitate gaudet? lib. 2. c. 160.
 Est ad locum delicti remittendus, n. 189.
 Reus existens in Ecclesia ob delictum an possit damnari, aut bonis privari, n. 201. cum seqq. Non possunt necessaria ad vitam tolli eidem, nec capiendus est, si ad ea querenda necessariè exeat, n. 205. cum seqq. Reos gaudentes immunitate debet Ecclesia alere, si aliunde non habeant, n. 206. Reus armis se defendere valet, ne ab Ecclesia per injuriam evellatur, n. 225. Non legitime extractus debet Ecclesie restitui, etsi alias indignus sit immunitate, n. 234. Reo asserenti se in loco sacro captum an sit credendum potius quam satellitibus negantibus? n. 238. Extractus injustè utrum necessariè eidem Ecclesie sit reddendus, n. 240.
 Roma quo tempore fuerit condita, lib. 1. c. 12. 6.

Sacerdos hæreticus, aut aliter ab Ecclesia præcisus valet conficere Corpus Christi, lib. 1. c. 10. 27.
 Simplex Sacerdos nequit ex delegatione Episcopi administrare Confirmationis Sacramentum, *ibid.* n. 30.
 Sacerdos quilibet valide absolvit in articulo mortis constitutum, *ibid.* n. 44. Item quemcumque à peccatis venialibus etiam extra mortis periculum, n. 45.
 Sacerdos non Episcopus est ex institutione Christi Minister extraordinarius Sacramenti Confirmationis, *ibid.* n. 61.
 Sacramenta omnia legis Gratia fuerunt à Christo Domino instituta, lib. 1. c. 10. 6.
 In Sacramentorum administratione quædam requiruntur de necessitate Sacramenti, & alia de necessitate præcepti, *ibid.* n. 12.
 Sacramentum Eucharistiæ, ac Pœnitentiæ est damnatis ad mortem ministrandum, lib. 2. c. 1. 79. 80. Secus Extremæ Unctionis, n. 81.
 Sacrilegium an sit omne delictum in Ecclesia commissum? lib. 2. c. 20. 187.
 Pro salute Reipublicæ tenetur civis vitam, si opus fuerit, amittere, lib. 2. c. 1. 8. 136.
 Samsò ex Divina revelatione se ipsum peremit, li. 1. c. 2. n. 59.
 Sanguinem suum redimere qualiter qualiter quisque potest, lib. 1. c. 2. n. 87.
 Sanguinis infectio ab actu interno provenit, ut prolem inficiat, lib. 2. c. 8. 69.
 Sanguinem suum redimere quomodocunque licet, n. 123.
 Scholasticus, aliusve privilegiatus an expelli possit ab æde conducta ob domini necessitatem? lib. 2. c. 1. 71.
 Scienti, & consentienti nulla fit injuria, neque dolus, li. 2. c. 2. n. 59.
 Scientia, & ignorantia juramento probatur, nisi in contrarium extet præsumptio, lib. 2. c. 16. n. 15. & 16.
 Senatores Supremi Consilij Principis utrum possint secundum propriam conscientiam contrà allegata, & probata judicare? lib. 1. c. 1. n. 17. & 18.
 Sententia est nulla, quæ ex actis nequit justificari, li. 1. c. 30.
 Non transit in rem judicatam, nec partium consensu confirmatur, *ibid.*
 Sententia prolata ex confessione facta Judicis, ut tali valet, si sine scriptis in causa procedat, quamvis de ea non constet, nisi per assertionem ipsius Judicis, *ibid.* num. 33.
 Revocabitur si confessio negetur, nec possit testibus comprobari, *ibid.*
 Sententia lata ex instrumento verbaliter producto duntaxat non tenet, *ibid.* n. 36.
 Sententia Supremorum Judicum in Regiis Prætorijis residentium intra quam summam valeat, etsi tria vota conformia non concurrant, *ibid.* n. 34.
 Sententia Principis præcipianter lata ante diem trigesimum exequenda non est, lib. 2. c. 8. 30.
 Sententia unica cujuscunque Judicis causæ terminari non solent, lib. 2. c. 12. 15.
 Sententia lata secundum unius ex litigantibus declarationem ex eorum consensu valet, lib. 2. c. 13. 6.
 Prolata juxta depositionem peritorum potest, aliis electis, retractari, n. 31.
 Sepultura Ecclesiastica se ipsum occidenti denegatur, lib. 2. c. 1. 88. Quid si defunctus laqueo suspensus, aut in puteo reperitur, *ibid.*
 Sequester triplicis, lib. 1. c. 16. 50.
 Sequester necessarius regulariter vetitum est, nec fieri permittitur, nisi in casibus jure expressis, *ibid.* n. 51. 52.
 Sequester fieri, petens, docere debet, eo casu de jure esse permillum, *ibid.* n. 53.
 Sequester, aliquo legitime possidente, faciendum non est, licet rixæ alioquin timeantur, *ibid.* n. 54. Quibus casibus secundum jus sequester fieri possit, ac de sequestris obligatione, remissivè, *ibid.*
 Quando per sequester amittatur possessio, *ibid.* n. 55.
 Servitutes discontinuam causam habentes utrum decem, vel

INDEX

vel viginti annorum præscriptione acquirantur? lib. 1. c. 17. 18.
 Servitus pascendi in agro alieno quanto tempore præscribatur, *ibid.* n. 120.
 Servitus discontinua debetur, allegato titulo, & probata decenniali possessione, *ibid.* n. 122. Probanda simul est patientia domini fundi servientis, n. 123.
 Servitus discontinua decenniali possessione cum titulo, & bona fide quæritur, *ibid.* n. 127.
 Ad servitutum præscriptionem utrum desideretur titulus? *ibid.* n. 128.
 Servitutes juri naturali permissivo sunt contrariæ, lib. 2. c. 3. n. 15.
 Servi etiam bello justo capti licetè fugiunt, ut libertatem consequantur, lib. 1. c. 2. 73. Idem est de prole eorum, etsi edita apud dominum fuerit, *ibid.*
 Servi fugitivi sui ipsorum furum faciunt, *ibid.*
 Servus fugitivus sui ipsius furum committit, lib. 2. cap. 20. n. 151. Ad Ecclesiam cum armis venitis confugiens quomodo dominus reddendus, n. 220.
 De significatione, ac vi particulæ, seu, late agitur, lib. 2. c. 5. n. 58. & seqq.
 Simile non est idem, lib. 1. c. 10. 7.
 Simile quid dicatur, lib. 1. c. 11. 24.
 Similes casus qui dicantur, lib. 2. c. 5. nu. 45. Continentur sub dispositione, *ibid.*
 Simonia in resignatione, vel commutatione beneficiorum potest committi, licet nihil interveniat temporale, li. 1. c. 15. 15.
 Est vera simonia, quæ adversus jus Ecclesiasticum duntaxat committitur, *ibid.* n. 18. Contrà qui docent, n. 19.
 Simonia utrum dari possit absque intervenitu alicujus rei temporalis? *ibid.* n. 21.
 Simonia quæ vitia continet, *ibid.* n. 22.
 Simonia non est, beneficium propter cognationem conferre, *ibid.* n. 23.
 Ob simoniam adversum jus solum Ecclesiasticum non privatur aliquis beneficio, *ibid.* n. 24.
 Simonia non patitur, serviendo Episcopo principaliter, ut ab eo ex gratitudine beneficii recipiat famulus, li. 1. c. 20. 35.
 Simonia reus non est Prælatu asserens famulo, se ei beneficium conferre in remunerationem obsequij, ad quam ex sola gratitudine tenebatur, *ibid.* n. 37.
 Simulatio absque fraude esse non potest, lib. 1. c. 7. 84.
 Simulatio, non est unum contractum pro alio supponere, dolo cessante, *ibid.*
 Singula quæ non profunt, multa collecta juvant, lib. 1. c. 7. 107.
 Societas morte finitur, & locatio ejus accessoria, li. 2. c. 15. 11.
 Sodomita an gaudeat Ecclesie immunitate, lib. 2. c. 20. 196.
 Clericus traditur curiæ seculari, *ibid.*
 Solemnitates quæ in alienatione rerum Ecclesiasticarum requiruntur, remissivè, li. 1. c. 3. n. 49.
 Quæ solemnitas requiritur in alienatione bonorum Ecclesie, lib. 2. c. 17. 4. cum seqq. Præsumitur ex lapsu 40. annorum in emphyteusi Ecclesiastica intervenisse, n. 53.
 Solemnitates in alienatione bonorum Ecclesie requisitæ an consuetudine tolli possint, n. 58. cum seqq. Omittruntur de consuetudine in emphyteusi, secus in alienatione perpetua, n. 62.
 Solutio ab eo, qui bona alterius administrat, facta pro domino, etsi persona sit conjuncta, donatio non præsumitur, lib. 2. c. 8. 15.
 Solutio facienda tribus terminis, tempore non expresso, quomodo intelligatur, lib. 2. c. 11. 36.
 Solidus undè dictus, lib. 1. c. 11. 19.
 Solidorum valor, *ibid.* n. 20.
 Solidus, & aureus an distinguantur? *ibid.* n. 21.
 Specialitates plures circa eandem rem concurrere possunt, cum à diversis causis proveniunt, lib. 1. c. 7. 88.
 Species logica quomodo à legali distinguitur, lib. 1. c. 13. 6.
 Sponsa de futuro habet hypothecam tacitam pro rebus datis in dotem futuram, lib. 1. c. 7. 5. Et cum privilegio prælationis, n. 4.
 Faris ad Covarruviam.

Sponsa de præsentis alterius metetricem appellans, canentè palinodiam compellitur, lib. 1. c. 11. 16.
 Sponsa de præsentis uxori appellatione continetur, *ibid.*
 Statutum valet, ut pater pro delictis filii intra legitimam teneatur, lib. 2. c. 8. 83. Non comprehendit nepotes, n. 85.
 Irrogans pœnam ablationis membri intelligitur de manu, lib. 2. c. 9. 65.
 Imponens pœnam pro unoquoque actu vetito quomodo interpretetur, si idem actus incontinenti sæpe repetatur, lib. 2. c. 10. 95.
 Contra jus commune debet restringi, lib. 2. c. 11. 9.
 Statuto in quibus causis caveri possit, ut stetur unius testimonio, lib. 2. c. 13. 3.
 Statuta laicorum quando Ecclesiasticos obligent, lib. 2. c. 18. 23.
 Contrà stipulatorem in dubiis respondendum est, lib. 1. c. 13. 44.
 Stipulatione pro absente ante ejus acceptationem nulla quæritur obligatio, lib. 1. c. 14. 46.
 Stipulari pro aliis, quæ personæ de jure communi possunt, *ibid.* n. 47.
 Stipulari pro alio, quomodo jure Canonico liceat, *ibid.* num. 50.
 Stipulari alteri per alterum favore causæ piæ permittitur, *ibid.* n. 53.
 Subreptio quid sit, & an ab obreptione distinguatur, lib. 1. c. 20. 13.
 Subrogatum sapit naturam ejus, cujus loco subrogatur, lib. 1. c. 3. 4. & cap. 4. n. 20. ejusd. lib.
 Subrogatum sapit naturam ejus, cujus loco subrogatur, lib. 2. c. 12. 35.
 Substitutus si absque liberis quis decesserit, non cogitur probare, filios mortis tempore non extitisse, lib. 2. c. 6. 35. & c. 7. n. 32. Quid si constet aliquando instituto liberis fuisse? lib. 2. c. 7. 24.
 Sic substitutus an obtineat, si institutus, & liberi ejus moriantur, nec appareat quis prior mortuus fuerit? lib. 2. c. 6. 33.
 Pupillaris, sive agat, sive defendatur, probare tenetur institutum intra impubertatem decessisse, lib. 2. cap. 7. num. 35. & 36. Quid si contendat cum instituto ab ipso cui succedere desiderat, n. 37.
 Substitutio evanescit cum institutus, & substitutus pariter obeant, lib. 2. c. 7. 43.
 Successor singularis non tenetur regulariter stare locationi, lib. 1. c. 30. Quando fallat, remissivè, *ibid.*
 Qui fisco succedit, agere adversus colonum, absque cessione potest, *ibid.* n. 31.
 Successor singularis redimens rem ex pacto retrovendendi, stare debet locationi, *ibid.* n. 34.
 Successor ab intestato, ut hæreditatem consequatur, satis est, si probet se cognatum esse ubi certus gradus non desideratur, lib. 2. c. 6. 33. 34.
 Singularis ad onera hæreditaria non astringitur, nec defunctum repræsentat, lib. 2. c. 2. 3.
 Singularis necessarius non cogitur stare locationi, lib. 2. c. 15. 19. Quid si Ecclesie succedat, n. 28.
 Summa minor in affirmativa sub majore continetur, lib. 1. c. 2. 24. & c. 20. n. 79. ejusd. lib. Fallit, si aliud de mente loquentis appareat, d. c. 20. n. 90.
 Majorem summam petens, & minorem tacitè censetur postulare, *ibid.* d. c. num. 24.

T

Taciti, & expressi idem est iudicium, lib. 1. c. 17. & c. 19. n. 66. ejusd. lib.
 Tacitum aliter expressum solet operari, li. 2. c. 14. n. 47.
 Taciturnitas ejus, quo cognito, Princeps gratiam denegaret, non semper facit rescriptum irritum, lib. 1. c. 20. 48.
 Taciturnitas veritatis quando vitiet rescriptum motu proprio expeditum, *ibid.* n. 49.
 Taciturnitas circa causam finalem non nocet, si probetur, lib. 1. c. 3. 4. Principem

